

عنوان مقاله:

آسیب شناسی مولفه های نظام سرمایه فکری و بکارگیری آن در سازمانهای دولتی ایران

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی علوم مدیریت و حسابداری (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

علی رئیس پور - استادیار گروه مدیریت دولتی، دانشکده علوم انسانی، واحد رامهرمز، دانشگاه آزاد اسلامی، رامهرمز، ایران

خلاصه مقاله:

دنیای کنونی، عصر دانایی است. مواهب، دارایی های طبیعی و مشهود کلید کامیابی جوامع و سازمان ها نیستند، بلکه برخورداری و مدیریت سرمایه های نامشهود موجود در عرصه محیط پرتلاطم و چالش برانگیز سازمان ها، رمز موفقیت آنها محسوب می شوند. سازمان هایی که بتوانند این دارایی های نامشهود را به خوبی تشخیص دهند و آنها را مدیریت کنند، نسبت به رقبایشان از عملکرد بهتری برخوردار خواهند بود. جهت مدیریت این دارایی ها لازم است سازمان ها از وضعیت کنونی آنها مطلع شده و برای رفع نقص و کمبودهای آنان اقدامات لازمه را به عمل آورند. هدف از این مقاله بررسی و مقایسه اجزا و مدل های متداول سرمایه فکری در سازمان می باشد. این پژوهش با استفاده از مرور کتابخانه ای و اینترنتی منابع فارسی و لاتین به بررسی و مقایسه اجزا و مدل های متداول سرمایه فکری پرداخته است. سرمایه انسانی شامل دانش، مهارت و تجربیات کارکنان، مدیران و پاسخ موثر آنها به آینده بوده و منبع بازسازی استراتژیک، نوآوری و خلاق است. سرمایه ساختاری به یادگیری و دانش مقرر در فعالیتهای روزمره اطلاق می گردد و زیرساختار حمایتی سرمایه انسانی محسوب می شود. سرمایه رابطه ای نشان دهنده روابط رسمی و غیررسمی یک سازمان با ذینفعان خارجی و ادراکهای آنها درباره سازمان و نیز تبادل اطلاعات بین سازمان و آنها است و عنصر افزایش دهنده ارزش آفرینی برای سازمان میباشد. امروزه مدل های متنوعی برای شناخت و اندازه گیری سرمایه فکری در سازمان ها کار می روند نظیر مدل کارت امتیازی (تبدیل رسالت و استراتژی به معیارهای عملکرد، جهت سیستم مدیریت و اندازه گیری استراتژیک سازمان)، حسابرسی سرمایه فکری (تعیین جایگاه سرمایه فکری سازمان در ایجاد ارزش مالی)، رهیاب اسکاندیا (تقسیم ارزش بازار یک سازمان به دو دسته ی سرمایه مالی و سرمایه فکری)، شاخص سرمایه فکری (گردآوری مولفه های سرمایه فکری را در یک شاخص سازمانی) و هدایتگر دارایی های نامشهود (ارزش بازار کل یک سازمان شامل ارزش خالص و مشهود سازمان همراه با سه نوع دارایی ناملموس) که هر یک دارای ویژگیها و مزایای منحصر بفردی هستند. در اقتصاد مبتنی بر دانش، محصولات و سازمان ها بر اساس دانش زندگی می کنند. در این میان موفق ترین سازمان ها آنهایی هستند که از دارایی ناملموس به نحو بهتر و سریع تری استفاده می کنند. امروزه از سرمایه فکری به منظور خلق و افزایش ارزش سازمانی استفاده می شود و موفقیت یک سازمان به توانایی آن در مدیریت این منبع کمیاب بستگی دارد.

کلمات کلیدی:

سرمایه فکری، سرمایه انسانی، سرمایه ساختاری، سرمایه رابطه ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/911808>

